

Frelsunarherurin ger eitt heimsúmfatandi vælgerðararbeiði

Øll vita at vit syngja og spæla - fá vita hvussu mongum vit hjálpa

Grundarsteinurin er lagdur til nýtt kollegium við plássi fyri 41 studerandi í Keypmannahavn

EINSEMI OG AT KEÐA SEG ERU Í KJALARVATNINUM Í VÆLFERÐARSAMFELAGNUM. TEY UNGU GLOYMA TEY GOMLU OG HAVA NÓG MIKIÐ Í SÆR SJÁLVMUM VIÐ TEIRRA BILUM OG SUMMARHÚSUM.

MATERIALISMA SKUGVA TIL VIKS, — IDEALISMA OG SOLIDARITET

— Tað er ein roynd, sum ikki minst Frelsunarherurin hevur gjørt við teimum vitjanum sum herurin fremur í teim smáu heimum kring í landinum.

— Vit leggja væl til merkis, at ein vitjan hjá einligum gomlu um fólkum fremur hugnað, ljós og gleði eina løtu, sigur hægsti leiðari Frelsunarhersins í Danmark, Aage Rønager, kommandørur í eini samrøðu, hann hevur havt við blaðið AKTUELT, beint framanundan opningini av landskongressini í Keypmannahavn.

— Men annars hevur vælferðarókingin gjørt, at ein partur av tí sosiala arbeiði, sum Frelsunarherurin fyrr hevur gjørt, nú er komið á almennar hendur. Her kann nevast beinleiðis sjúkrahjálpi til einlig ella til húshjálpi.

Virka á fleiri frontum

— Men harafturimóti eru nógvar uppgávur á øðrum okkum, sigur Rønager. Lat meg bert vísa á tað stóra sosiala miðdeplið á Amager, har vit húsa 100 monnum, sum hava ílt við at finna seg til rættis í samfelagnum. Teir eru býttir í 3 bólkar. Ein fyrri eldri sjúkar menn, sum ikki duga at finna seg til rættis á vanligum røktingarheimum, men sum t. d. mesta av livinum hava húsast á ymsum herbergum. Annar bólkurin eru heilt ungar menn, býttir í triggjar bólkar, fimu í hvørjum. Teir hava hvørt sitt verislið og soleiðis roynt vit at gera teimum livið lættari.

Hin størsti bólkurin eru menn, sum hava mist lívsvónina. Kanska byrjaði tað við at teir komu í skattaskuld, onnur skuld, vórðu stroknir úr sjúkrahússka, fakfelag o. s. fr. Teir arbeiða úti, men búgva her og vit passa teir. Vit administrera teirra pening. Vit kunnu gleðast yvir, at 35 pst. fara avstað frá okkum og eru komnir aftur uppá rættkjo, fáa bústað og arbeiði sum varar, og tað er endamál okkara.

Ikki peningur, men eitt kail

— Hvussu mong eru í Frelsunarherinum í Danmark?

— Meinigheitin telur 9.700 við børnum og gomlum. Øll teirra medvirkan, vitjan í heimum, korpsarbeiði, hjálpi av mongum slagi verður gjørt útán viðurgjald. Vit kunnu hugsa okkum at gjørt nógvar meiri, men limir okkara skulu eisini passa teirra dgliga arbeiði.

— Men tit hava eisini fastløn áð fólk?

— Í øllum landinum eru ca. 150 fóst starvandi, sum officerar, sum leiða virkir okkara í ymsum býum á ymsum okkum. Hesi fá eina litla løn, peningaliga, men verða harafturimóti lønað við gleðini í sjálvum arbeiðnum. Fyri okkum er spurningurin ikki um vinning. Tað er eitt kail og vit eru takksom fyri samfelagið og okkara organisasjon at vit hava høvi til at fylgja hesum kalli okkara.

Tørva unga hjálpi

— Frelsunarherurin torir ikki mest pening, sum fleiri halda. Okkara virkissemi og framburður er tó stóðugt treytaður av figgarligari hjálpi frá fólki, heldur kommandørurin fram.

— Okkum tørvar í stóran mun ungar hjálparar til arbeiði okkara. Ung, sum vilja átaka sær ein livsgerning á virkisóki okkara. Eisini aðrastaðir er brúk fyri teimum ungu: tørvur er á sjúkrasystum, diakonissum o. s. fr. Tað fyrirkemur mær, at tíðin er sera materialistisk — tað skortar í stóran mun ideálisma.

Vit kalla eftir teimum ungu, tí tað er einki mark fyri hvussu nógvar tey kunnu avrika av hjálpi semi, bert vit kunnu fingið fatur á teimum.

— Frelsunarherurin fevnir um eitt stórt arbeiðsøki, eingi mark er fyri hvussu nógvar, ið soka okkara hjálpi. Bæði í heimum, til stovnan av barnaheimum, ansingarheim, leitan eftir saknaðum o. s. fr.

Nú er grundarsteinurin lagdur til eitt nýtt kollegium í Helgesensgade í Keypmannahavn. Plássi verður fyri 41 lesandi í vokrur bustovum. Kongahjugini hava teknað seg fyri fyrstu faddurgávuna, og nú eru allar gávurnar, 41 í tali, á kr. 20.000 teknaðar. Í bygninginum verða umframt fundarhøll. Kollegið skal verða liðugt bygt í 1970.

— Okkara arbeiði úteftir við sangi, musikki og gudstænastum kenna øll. Men tað eru túsundavis av smærri vælgerðum, sum dagliga verða framd av frium vilja og við gleði og takksemi — t. d. tað at hava høvi til at skriva eitt bræv fyri eina gamla móður — til ein son, nærhendis — ella langt burturi — ein sum hevur gloymt móður sína. Hetta ger gleðina tvífalda, tá úrslitið er, at hin burturgloymda mamman so fær vitjan av hinum burturblivna í gamla barndómsheimi sínum — ella á ansingar- og ellisheimum — har tíðin ofta kann falla sera long fyri ein einsamallan gamlan.

VÁNALIGUR LESTUR

Tað er ein mongd av litbløðum og øðrum vánaligum lestri sum kemur til landið, hvørja ferð skip kemur við posti og tað er væl at merkja eisini, tí ongan tíð verða blaðsølar og bókahandler, ið selja henda vánaliga lestru betri vitjaðar enn tá.

Hesi litbløð, tað veri seg: vikublað, romanbløð, cowboybókur, hetjuseriur ella hvat tað nú eitur o. a. vánaligur lestru sum verður lísni bæði av ungum sum eldri, er ikki annað enn innantómt fjant og fjas og kann tí av góðum grundum kallast lættisoppalestur og sum fírir við sær, at føroyskar bókur, bløð og tíðarrit verða boykottað, og forðar fyri føroyskari menning, mentan og andslivi.

Hesin lestru verður ikki mett ur at verða skaldsligur, víðismikil og enn minni gagnligur og er tí ikki lestru fyri mentað fólk.

Hesin lættisoppalestru sum lesarin »fóðrar« seg við, ger tað at lesarin verður vandin við lesnaðin alt stítt liv sum

INGENIØRUDDANNELSE

ADGANGSKURSUS til samtlige studieretninger begynder den 28. oktober ved

HELSINGØR TEKNIKUM

maskinteknisk og skibsteknisk studieretning i moderne bygninger og laboratorier

Nærmere oplysninger om studierne og boligmuligheder kan fås ved henvendelse til

HELSINGØR TEKNIKUM

Rs. Knudsenvej - 3000 Helsingør - Telefon (03) 21 66 22

progvar eru fyrri. Hesir lesarir lesa ongan annan lestru, ið gagnar ar betur, tí sum kunnugt nýggj »fóðring« kemur hvørja viku, stutt sagt.

»Den kulørte litteratur forår og forummer menneskene«. Segði ein kendur dani einaferð, og sannari kann tað ikki sigast.

Kritikus.

* * *

NÚTIMANS TÍÐIR

Sum øllum kunnugt eru hentleikarnir í einum húsi so nógvar nú, at tað hevur lætt væl um hjá húsmóðrini, ja tað er so stórt munur á, at eingin sam-anber tíðirnar nú og fyrri bert fáum árum síðani. Ikki so frægt, at menn tíma at tala um, hvussu lætt húsmóðirin hevur tað, um hon veruliga hevur fingið fatur á teimum hentleikum, ið finnst. Við tí nútímans teknikki, gongur tað sum eitt spel: dustugvarin ger reint, komfyrurin ger sjálvur matin og uppvaskimaskinan ger restina. Tá ið hugsað verður um ta tíðina, tá kvinnan sjálv skuldi karda og spinna, binda og veva, umframt at passa húsið, í húsarbeiðið varð eisini íroknað: slakt, baking, súltin og m. a., so tora vit at siga, at ein húsmóðir hevði úr at gera heima. Enn hava vit tó ikki fingið nakkað, sum av sær sjálvm kann leggja börnini at sova, hoyra tey í skúlasetninginum, men vit ventia, at tað verður ikki so leingi, tí eisini tað er ein veruleiki. Teknikkurin gongur ikki bert so liðandi fram, nei hann fer við rúkandi ferð — skundar sær meira enn vit eru for at fylgja við. Um fá ár verður tað helst so, at frúan kann verða liggjandi í seingini um morgunin og hadani senda nøkur hol-kort at ferðast í tí innbygda dataanleggnum, og endin verður, at tú fer at fáa kvøldte ella — kaffi uppá seingina, um tú ynskir tað — kanska mussar teg góðanátt aftrat. Men longu nú er teknikkurin komin so langt á leið, at hvør húsbóndi má fara at lata konu sína fara at læra til verkfrøðing ella í minsta lagi at fara á Teknikum, so hon kann fylgja við í tí, sum hent er, sjálvur í hennara egna húsi.

Tvæt!!!! Tað var ikki hatta, vit skuldu skriva um nú. Tað var hitt um, at tær giftu kvinnurnar heldur skuldu sett seg inn at lisið Hjemmet, Familie Journalen, Det Bedste ikki at gloyma, Hudibras, ella hvussu hundan tey nú eita.

Hvat skulu gentur ganga í skúla til, tær skulu bert giftast seinri, ið hvussu er, so teimum nýtist ikki kunnleika ella undirvísing. Ja, soleiðis ljóðar dag og dagliga úr onkrum króki,

men tibetur, tað er meira sjáldan nú, enn bert fyrri fáum árum síðani.

Hvør í allari verðini hevur sagt, at hjúnarlagið er nøkur livstrygging? Annars er nakað, sum eisini ger seg galdandi. Börnini eru tilkomin, mamman hevur allar hentleikar, so tað húsliga tekur ikki so langa tíð, hon keðir seg, tí hon hevur úr litið at takast við. Ella um hon t. d. er frískild, ella einkja, er tað tá ikki gott, at hon hevur nakað at detta aftur á?

Burtursæð frá øllum, sum her er nevnt omamfyrri er nakað, sum er av alstórum týðningi. Vit liva í einum demokratiskum samfelag, har tú sjálv hevur rætt at velja, hvat tú vilt gera — vera úti í arbeiði ella sita heima við hus. Minst til, at tær nýtist ikki at spyrja hvorkin 14. ella SOSIALIN!

Tá ið eitt, sum ikki torir at leggja navn til í 14. spyr, hvat SOSIALURIN nú man fara at svara uppá hatta, vóni eg, at SOSIALURIN ger tað, at hann svarar, men vælsgnaður SOSIALUR, far ikki og koyr konu minna til húsi, tí hon er nógvar glaðari og haraftur er hon yngd nógvar ár, síðani hon fór úti í arbeiði. Ein maður spurdi meg einaferð, hvør mun ur var á eini útiarbeiðandi og eini inniarbeiðandi húsmóðir, svaraði eg, eini 10 til 15 kg.

Vandi kann eisini standast av hesum, um SOSIALURIN finn ur uppá at koyra tær giftu til húsi. Tær kunnu lætt fara at nýta tann rett, tær nú hava fingið, síðan PPPP nokk sagt, nú eru tað kvinnurnar sjálvar, sum avgera, um nokur børn í heila tíðni skulu setast í verðina meir.

Hvussu er tað annars við teimum dotrunum, sama kona sendi til Danmarkar? Høvdur tær fingið nakra útbúgving? Er tær úti í vinnu? Sita tær inni og gera kaffi klárt til postbóðið, sum er einasta livstekin hjá nógvum giftum kvinnum, sum ikki megu fara út at arbeiða, tí tær ikki mugu forða ungum gentum at sleppa fram-at?

Eitt veit eg, at tær giftu kvinnur, sum eg kenni, og sum eru úti í arbeiði um dagin, eru nógvar raskari enn mangar av teimum, sum eru við hus allan dagin. Harafturat eru tær ofta so nógvar blidari og væl til passar. Tað ræður bara um at leggja sær arbeiði til rættis.

Men eg fari kortini at heita á tær ráðandi, um at bera so á bandi, at okkara ung gentur fáa nóg mikið av arbeiði, so tær ikki skulu ryma frá okkum, tí samfelagið hevur brúk bæði fyri teimum og mammum teirra

Eín, sum hevur konu sína í starvi úti og inni.